

SEMANATORUL

ORGAN INVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și administrația
Școala primară Nr. 2 Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

ZADARNIC PLEBISCIT! PERFECTIONAREA INVATATORULUI

de Eug. Răducu

După rostirea Sf. Sinod, preoții pot să facă politică: politica demnă a rosturilor sociale desinteresate, a tradiției care a trăit și a idealului de viață mai civilizată pentru masele neamului românesc. Să facă politică cu procedeele care nu-i întinează rasa și darul.

Acesta e răspunsul nostru la întrebarea ziarului *Curentul* care strânge răspunsuri și fotografii, dând o formă de plebiscit popular cu privire la chestiunea „Dacă e bine ca preoții să facă politică!”

Toți cei ce s-au pronunțat împotriva, cum și acei ce au în rațiune „ca preotul și învățătorul să nu mai facă politică”, dacă sunt desinteresați și au bună credință, trăesc într-o confuzie de apreciere: confundă procedura politicianistă, maniera desmățată a demagogiei politicianiste, cu politica adevărată, care este însuși principiul de viață organizată pe acest pământ.

Dacă politicii îi dăm considerația procedurilor politicianiste: de a intriga și înșela; a înscena, a denatura și opresa; a nega binele altora, a prigoni și asupri; a falsifica și perverti voințele dinăuntrul hotarelor organizate și lăsăm această politică să se consacre sub forma aceasta în viața noastră de popor, atunci toate conștiințele dezvoltate până azi vor forma netrebnicia de viitor a nației mele românești — și rolul de reacțiune din epoca noastră împotriva partidelor politice este și trebuie interpretat ca o rezonanță a moravurilor din vremea depe urmă, practicate în viața de stat și în societatea poporului nostru, de o politică rău înțeleasă și greșit interpretată.

O asemenea politică detrage din demnitatea noastră de popor și dă rămă prestigiul nostru social. Pe aceasta nu o practică niciun element de elită socială, nu o va practica nici preotul și nici învățătorul carirămă elementele de elită ale satului românesc.

Toată viața noastră de popor, sub atâtea copleșiri ale trecutului, s'a păstrat sub

ocrotirea credinței noastre practicate de slujitorii altarului.

Au uitat plebiscitarii noștri că suntem și daci, iar pământul nostru este de la daci?

Au uitat că suntem azi împreună românii depe amândouă reversurile carpatice?

Acolo, pe Valea Hațegului, în inima munților Carpați s'au început niște săpături pentru descoperirea cetății care a stat la începuturile noastre de popor. „La Sarmisegetuza a stat mândrul Decebal ce-a frânt popoare multe de jos și depe cal”. Iar în ziua când țara i-a fost cotropită de romani, în jurul tronului căpeteniile de oști plimbau cupa de otravă — cupa morții de la o gură în altă gură sub *seninătatea idealului lăsat de marele lor preot „Deceneu”, care i-a strâns și organizat sub forma de popor.*

Și tot pe acolo, pe reversul în care a stat Sarmisegetuza, viața etnică românească s'a desfășurat sub scutul bisericii lui *Andrei Baron Șaguna* și-a „preoților cu crucea în frunte!”

Trecutul acesta de conservare etnică a vieții poporului românesc cuprinde în sine apostolatul social și duhovnicesc al preoților, martirajul și jertfa lor pentru viața politică românească de sub obidurile streine.

Dincoace, în Vlahia și Moldavia, tinda bisericii cu preoții ei a dezvoltat cultura și sufletul neamului românesc, de unde Ioan Eliade Rădulescu, Gheorghe Lazăr și Asachi au prins firul vieții naționale, l-au înodat și țesut în școala de cultivare civică a sufletului românesc.

Cum să smulgem vieții publice pe acești preoți în care se înfățișează icoana istorică de muncă sacrificii și jertfă pentru persistența și afirmarea vieții noastre de popor întregit?

Să-i smulgem azi la o răscruce istorică?

Orice plebiscit interesat al vieții de azi, va fi desmintit și înmormântat de plebiscitul pe care îl dă istoria vieții românești.

Zadarnic plebiscit!

În ordinea de zi a congresului pedagogic ce se va ține în luna Maiu a. c. s'a propus, printre altele și problema „Pregătirea și perfecționarea învățătorului”.

Această chestiune de mare importanță trebuia rezolvată de mult, întrucât pregătirea temeinică și perfecționarea învățătorului a devenit un imperativ al vremii, isvorit chiar din mijlocul preocupărilor noastre sociale.

În privința pregătirii învățătorului, datorită preocupărilor de mai bine, s'a ajuns la extinderea programei școlii normale pe timp de 8 ani, la îmbunătățirea și completarea ei. În privința timpului de pregătire, școala normală a ajuns pe aceeași linie cu liceul.

Mărirea timpului de pregătire, cit și îmbunătățirea și completarea programei școlii normale, s'au făcut cu scopul de a se da o cit mai temeinică pregătire învățătorului. Aceste preocupări de mai bine pentru școala normală au dus, indirect, la selecționarea absolvenților, mai ales că în ultimul timp școlile normale au dat mai mulți absolvenți decit posibilitatea de plasare a lor în învățământ. Și, știm cu toții că din cauza numărului prea mare de absolvenți normalisti s'a ajuns la desființarea școlilor normale, fapt care a constituit un mare rău.

Dacă în privința pregătirii învățătorului s'a făcut ceva, în ceiace privește perfecționarea lui nu s'a făcut nimic. Deși s'a înălțurat antagonismul dintre absolvenții școlii normale și liceului în privința timpului de pregătire; s'a creiat o mare nemulțumire pentru cet dinti, prin faptul că deși au aceeași pregătire ca ceilalți nu li s'a deschis drum larg spre universitate, ca să se poată perfecționa.

Îmbunătățirea programei învățământului normal cit și mărirea timpului de pregătire, nu pot satisface cerința de pregătire superioară a învățătorului. Școala normală poate să pregătească temeinic pentru carieră, dar nu poate să dea o cultură superioară absolvenților ei, pentru că nu-i permite structura și scopul. Ori, astăzi, învățătorului se cere neapărat cultură universitară, justificată de un titlu universitar — licența.

Ambianța socială a învățătorului s'a schimbat cu totul în timpul din urmă, cind s'a început să se

trimită spre sate preoți, notari, pretori, agronomi, doctori, etc., cu cultură universitară. Oare, învățătorul, nu merită cinstea de-a avea cultură superioară? El fiind factor educativ și cultural, trebuie ridicat cel puțin la aceeași treaptă cu ceilalți intelectuali, atit în privința titlului cit și culturale. În mijlocul preocupărilor sociale, învățătorul avind un rol foarte însemnat, cu atit mai mult, el trebuie să fie mai desăvirșit în privința culturalei.

După cum am spus mai sus, pregătirea superioară și titlul justificativ pentru aceasta, nu și le poate obține învățătorul la absolvirea școlii normale și nu poate nici să-și continue singur desăvirșirea în mijlocul vieții sociale, deoarece nu-i permit mijloacele si-i lipsește posibilitatea.

Iată deci, că se simte neapărat nevoia unei pregătiri superioare a învățătorului, bine direcționată și serios îndrumată, care nu se poate face decit la universitate.

Am cerut de atitea ori prin organele noastre de publicitate, să ni se deschidă drumul spre universitate. Am cerut să ni se limpezească drumul spre isvoarele înalte de cultură, ca să ne perfecționăm, deoarece această perfecționare e imperios cerută de timp și ambianța socială. Cind în toate ramurile de viață socială se cer persoane cu cit mai multă cultură, cind licența a devenit o cerință chiar pentru cel mai mic slujbaş, nu e păcat că învățătorului să nu i se deschidă drum larg spre universitate, mai ales că dorește acest lucru??

Dar, în ceiace privește perfecționarea învățătorului nu suntem deloc în ritmul vremii. În alte țări, învățătorii au cultură superioară, în majoritate; nu mai Vorbesc că sunt și țări unde nu mai există învățătorii fără licență. Aiurea s'a înțeles marele rol al învățătorului și i s'a deschis drumul spre isvoarele culturale universitare. Numai nouă ne place să rămănem pe același făgaș în privința perfecționării învățătorului.

Secția pedagogică universitară, înființată după războiu, care dădea posibilitate de perfecționare învățătorilor, în număr mic, a fost desființată mai acum câțiva ani, din așa zise motive de economie. Nu știu cit de multă economie s'a făcut prin desființarea ei??
(urmăre în pag. 2-a)

Ca să se repare greșeala aceasta s'au înființat câteva examene de diferență de liceu, integrală, care au fost o adevărată batjocoră.

Dar mi se poate spune că învățătorului îi este deschis și azi drumul spre cultura universitară, întrucât prin diferență de liceu și trecerea bacalaureatului se poate înscrie la universitate. Acesta nu este însă un avantaj. Că au obținut învățătorii licențe în modul acesta? Da, dar cîți și cum?? Sunt puțini, foarte puțini față de marea masă a tineretului dornic de cultură. Drumul spre universitate, în felul acesta, e un labirint pe care puțini îl pot parcurge. La universitate se cere frecvență regulată, taxe mari și în plus și se mai impune și întreținerea care este destul de costisitoare. Prin diferența cu liceul nu se va putea ajunge la pregătirea superioară a întregii mase a tineretului. Parte dintre elementele ce au obținut licența în felul acesta au părăsit învățămîntul primar, pentru că nimeni nu le-a putut opri.

Astfel stînd lucrurile, se impune neapărat o soluție pentru perfecționarea tineretului învățătoresc. Această soluție nu poate fi alta decît înființarea unei *universități*

specială, unde învățătorii să fie primiți pe baza diplomei de învățător. Cu puțină bunăvoință și înțelegere a lucrurilor se poate realiza destul de ușor această universitate. Când e vorba să se înfăptuiască ceva bun se găsesc atîtea și atîtea modalități.

Nu vrem pregătire superioară pentru a parveni în alte ramuri de activitate, ci pentru a fi învățători temeinic pregătiți, acolo, la posturile noastre. Se va pune o condiție categorică, ca toți ce obțin licența să se întoarcă în învățămîntul primar.

Dar se zice că deschizînd învățătorului drumul spre universitate s'ar crea la sate profesori rurali și învățători rurali. Acest presupus motiv e tot o piedică protivnică dorinței noastre de cultură universitară, deoarece licențiași avem și în prezent în învățămîntul primar rural.

Sperăm că în congresul pedagogic din Maiu se va debate pe larg această problemă și se vor formula deziderate, care să ducă la îndeplinire visul tineretului învățătoresc: „*drum larg spre izvoarele culturii universitare*”.

I. Lupu-Răjețu

—OXXO—

Marile chestiuni biologice de la Darwin și până în zilele noastre

Trad. după J. Anglas
Dr. în științe și medicină

Cap. II.

Opozițiunea darwinismului.

Năjnuirea transformismului, câștigă puțin câte puțin terenul, lipsită fiind de o opoziție mai serioasă până la personalități ca a lui, Agassiz, De Quatrefages și, ceva mai târziu De Lacaze-Dulhiers, cari o întăriră.

Exemplul lui Agassiz este mai instructiv. Acest naturalist, născut în Elveția (1807), a studiat în special fenomenele glaciare, actuale și vechi, și peștii fosile din vechiul grez roș din Scoția

Pătrunderea spiritului său, înalta cultură științifică, precum și noblețea caracterului său, îi aduseră repede o notorietate mondială.

El fu chemat în Statele Unite în 1846, unde a avut o lungă și strălucită carieră. El mai fondă laboratoare, muzee, unde reuși colecțiuni de fapte, (date științifice), din toată „lumea nouă” și se afla în America în momentul când a luat cunoștință de noile idei, pe cari le-a combătut până la finele vieții sale (1873).

Acest lucru se pare foarte ciudat: toate sforțările sale de savant veneau în apărare a doctrinei evoluționiste, iar pe de altă parte dragostea lui pentru religie era absolută.

De aci interpretarea pe care el o dă faptelor (datelor științifice culese din observație) era vicioasă, avînd la bază o concepție eronată: știința eliminată puțin câte puțin și fără nici o greutate, conduce la „finalism” (concepție filosofică foarte veche, inspirată de religiile primitive, unde se oglindește mentalitatea omului primitiv).

Această prejudecată, care presupune întreținerea unei „gândiri creatoare” face ca să se vadă în orice lucru, realizarea unui „plan prestabilit”. Și atunci, chiar de constatăm, adoptarea unei linii la mediu (inconjurător), spiritul rămîne satisfăcut, (înta fiind atinsă (finalismul),

nimic nu mai așază curiozitatea, fiindcă nimic nu este dela început (evoluționism).

Se înțelege că prin aceasta cercetările și împreună cu ele progresul este paralizat. Consecința? Agassiz a acumulat atîta material, fără ca să învețe ceva nou. El a descoperit de pildă, printre peștii din lungul cursului lui Mississippi, o înfinită varietate de forme unite (înlănțuite, înrudite), între ele; totuși el nu vedea aci decât proba înțelepciunii. „Creatorului” și aceasta alăturînd fiecare specie în modul cel mai fericit (științificește).

Agassiz respinse ideea de variație (și evoluție) a speciilor, pentru ca să atingă, necesitatea creașunii distincte, pentru fiecare din ele, (atît cele cari trăiesc cît și cele cari au dispărut).

Numărul lor — al speciilor — colossal, nu-l înspăimîntă, văzînd în el „Atotputernicia” „Ființei supreme” (l'Étre Supreme).

De aci el primi convingerile religioase și adoptă în mod integral vechile legende caldeene, cari ne-au transmis „Geneza Biblică”.

El fu înduplecat și aceasta este a doua lui greșală, să creadă că acordul dorit și necesar, între știință și religie, nu se poate face de cît în în acest mod.

Știința textelor era atunci în copilărie; ea trebuia să aducă ulterior alte soluțiuni, (altfel răstălmăcită) însă aceasta este o altă istorie (a textelor biblice) spune Kipling.

Alitudinea lui Agassiz, este deci înțeleasă și naturală pentru vremea sa, când totul se rezerva „tendențelor finaliste”.

În acest timp Agassiz, recunoscuse, înaintea lui Serres și Fr. Muler, succesul formelor, fosilelor reproduce în natură, precum și etapele pe care le parcurge „embrionul” în cursul dezvoltării sale, însă lui, îi scapă legătura cauzală: „aci încă, el nu

V

Duminica

(fragment din romanul „Mama”

Într-o parte a camerei spoite de curînd în alb, în miez de noapte, stăteam gînditor. Părul blond în ridicarea lămpli căpăta un luci deosebit.

Simfonia nopții târzie trimitea'n surdina ecourile altor vremi, apoi încet, încet, pe moment ce se scurgea în spre ziuă, își destrăma sonoritățile prin împrejurimi.

Cu capul proptit în palmă, cu gîndul dus și pierdut în neant, mi-ași fi desfătat simfonia, mi-ași fi spus păsul oricui, dar... toți erau departe. Intinericul pe'ndelete dispăre, luîndu-i loc lumina! Soarele începe să se ivească în lucriri slabe: orice gînd se împrăștie? orice preocupare devine mai clară, în timp ce aurora dimineții, împrăștie în păcuri, păcuri, norii de pe cer.

Haina zilei senină apărea în valduri purpurii.

În noaptea aceasta mă luptasem pribeag cu dorul meu lăuntric. Amintirea unei vremi trecute îmi venea în minte vie și întregă, ca o lumină scrofică.

— Ce iubire steară față de imensitatea și greutățile unei suferinți omenești!!

Pe perdeaua îndoliată a sufletului se jeseau lumini venite din afară ca o caldă mîngăiere, pe când lumina zilei arunca talne ascunse pe alocurea.

Trec pe prispa de sub streșina de stuf și privesc ograda. Fiecare colțisor, fiecare părticică din cele ce mă înconjurau, erau legate strîns de mine. Depe rămurelele înverzite se împrăștia în slăvi, cîripi de pasărele iar, din timp în timp, oripi de umbră se jeseau în juru-mi, cari îmi șopteau dorințe vagi.

Era Duminică!

În biserica din satul Brajiș, soarele pătrundea în dungi subțiri aurii, prin ferestrele înalte și boltite.

Aflat acolo, în lumina faclelor citeam seninătate de suflet și bucurie pe fața credincioșilor. Toți petreceau cu Domnul!

Glasul părintelui Vasile Manolescu răsuna duos. Rugile toate se'ndreptau spre ceruri cu mare pietate.

În slăvi se jeseau armonii divine, și pe undele lor plutea duhul Serafimilor îngerești.

Apoi... într-o înghesuială și promiscuitate silită, în grupuri de 4-5, femei, bărbați și copii, se'ndreptau spre casă. Pașilor lor, le urmași și eu.

Înaintea ochilor, însetați de ver-

vedea decît un plan de „creașune arbitrar” dar drept, care este spre perfecțiunea operelor „Lui”.

Dificultatea vine și incurcă chiar pe Agassiz: el constatase că diferența între rasele umane (albă, neagră, etc.) este mai mare ca între animalele cu deosebiri, (fiind de același neam), de pildă la maimuțe, el este deci adus să creadă în „creașuni speciale” pentru fiecare rasă umană și deci el vine, fără voia lui, în contradicție cu „Geneza”, care atribuie origină unică întregului gen omnesc.

Admițînd „creașunile speciale” el recunoaște o variație posibilă a speciilor, de o alita întindere, că întreg sistemul evoluționist trece prin această străbitură.

Tradus de:

Const. Stroe-Dobrogeanul
(Urmare în nr. viitor).

deajă se desfăceau unele priveliști ale satului meu. Cu dușoșie priveam totul.

Din mers, în dreptul localului „La Hanul Vinurilor”, la o fereastră luminată numai pe jumătate, doi ochi albaștri și senini mă priveau. După un timp de mers, cu o tresărire nervoasă îmi întorc ochii spre sticla străvezie a ferestrei și văd că privirile încă continuau să mă urmărească. Era Lilly! Numele aceasta și astăzi îl port în mine, ca pe o rugă în veci neuitată.

Prin câmpul conștințli un noian intim de amintiri porniră, ca dintr-o avalanșă.

În pas aproape șovăelnic ajung acasă, unde o bătrână cu vocea stinsă și prietenosă, mă întâmpină. Părul îi flutura pe la tîmple bătut de vînt, ce-i răcorea fața ei continuu încălzită.

— „Mamă! Ea tresări.

— Tu ești Savastică? Ah! bine că ai venit. În lipsa ta, lonel a lui Stancu te-a căutat și făcînd o străbătură în semn de nemulțumire, plecă lăra să-mi dea bună-ziuă.

— Nu e nimica! Trebuie să-l lași să vadă și răul nu numai binele, pentruca să știe să te prețuiască întocmai.

Și mama, fără să-mi mai zică o vorbă, în pas legănat de papuci se îndreptă spre fundul curții, la bucătărie, căci vremea mesei sosise.

Tăcută și grăbită'n toate ea nu știa cum să facă treburile ca pe toți să-i vadă mulțumii.

— Mamă! Icoana ta nu se va șterge niciodată, iar dorul meu cu aceeaș flacără te va lumina și încălzi, chiar dacă ești departe azi de mine.

Nedreptăților ce încă-s în curs, eu le voi pune stavilă, căci revolta și ura celor răi cu mine, clocotește fierbinte.

Și într'un amestec haotic, un șir de icoane îmi trec pe neobservate prin minte. Cu pumnii strînși și fața congestionată, ridic și lovesc în masă co o descărcare. Treșari... Amiază se scurge alene. Doar din direcția Surdila-Greci veniau strigătele copiilor sglobiți, cari făceau bale în apa și în nămolul gârlei.

Linștea începe să se spargă. Norii de praf răscoliți de copitele cailor și vocilor ce veneau dela pășune, încep să profilează în direcția Viilor Olărescu, — iar mugelul prelung al vocilor să umple văzduhul și seara să se coboare pe nesimțite.

Scăpat de ziua Duminicii de rugă și din mersul îngreuiat al unui drum, urmele unui trecut s'au împregnat vizibil, rămînînd ca o lacrimă însângerață, pe luciul unui soare de amiază târzie.

Eustațiu M. Țintea

Inv. Bazargic

—OXXO—

Reviste

Vatra — Revista Învățătorilor din județul Năsăud. Anul III, No. 3 — Martie 1937.

Semnează articole: D. Mafor, M. Grozea, Petre Pop, Gh. M. Dragoste, T. Poenariu, Andrei Crăciun, Ioan Pavelea. De remarcă articolul d-lui D. Mafor despre „Platon”.

—XOXX—

DE STRAJĂ!

I

Noi suntem deapuri brăzdarul
Pe-ogorul științei de carte,
Cu pieptul păzi-vom hotarul
Căci ceasul încercărilor bate.

II

Dușmanii ne sapă mormânt
Și adună furtuni la hotară
Sufărând peste-al nostru pământ.
Otrava pierzării de Țară.

III

Streinii de neam și credință
Veneticii, pripășiți pe aici,
Destramă a Țării ființă,
Lovind în altare și cruci.

IV

Dar sorți de victorie s'arată
Căci crainici pornit-au să sune
Din buciom, sculând Țara toată
Cu'ndemnuri din vremuri străbune.

V

Spre ceruri se'nalță stindarde,
De vremuri mai noul vestitoare;
In pânza lor falnică arde
Nădejdea'n izbânda cea mare

VI

Mai sus să'nălțăm tricolorul
Virtuților noastre străbune,
Zidi-vom cu drag viitorul
României frumoase de mâine

VII

Din suflet cu dragoste-adâncă
De cruce și neam, vom culege
Prinos de „credință și muncă”
In veci „pentru Țară și Rege”

VIII

Cu drag vă trimitt tuturor
Din taina gândirii curate
Voios că răsare — aurora
Un vesel salut: „Sănătate!”

Ion Dumitrescu
Carali

—OXXO—

RECENZII

CARTI

Mihail Sabini — „Principiul naționalităților în tratatele de pace. Editura „Vraja” — com. Mihai Bravul, jud. Vlașca. Prețul 20 lei.

In lucrarea cu titlul de mai sus, autorul, definește „Principiul naționalităților în tratatele de pace” din punct de vedere filosofic; adică ne redă un aspect nou al acestei probleme. Lucrarea cuprinde păreri și expuneri de valoare în jurul subiectului tratat și e sprijinită pe argumente temeinice. Desigur, d. Mihai Sabini a știut să se ferească de teorii filosofice inutile și și susține teza numai cu ideile necesare în acest sens. Nu lipsesc din lucrarea de mai sus nici preocupările sociale de mare valoare ca: „Carelația sufletească a popoarelor” și „Minoritățile în lumina gândirii filosofice”. Spațiul nu se permite să spunem mai multe despre această lucrare.

O recomandăm cititorilor noștri.

REVISTE

Scântela. Revistă literară, științifică și de folklor a elevilor dela liceul „Petru Maior” din Gherla-Someș. Anul VIII, No. 1-2 Ianuarie-Februarie 1937. Director: Emil Precup.

Revista aceasta e scrisă cu ajutorul elevilor pentru elevi. In

fiecare număr publică articole literare, filosofice, folklor, versuri, etc. In numărul acesta de remarcăm articolul d-lui Precup „Elevii în curentul vremii” precum și acela despre „Criticul și ziaristul Francis Sarcey” semnat de Horea Petra Petrescu.

Revista societății Tinerimea Română. Anul LV, No. 5 Ianuarie 1937. Director: D. Pompeiu, prof. univ.

In numărul acesta preocupări în legătura cu „Unirea”. Semnează: N. S. Dumitrescu, I. Nistor, Dan Smintinescu, Petre Dinu, C. Gerota, Mircea Deliu, Remus Ilie, Aurel Crăciunescu, Ec. D. Furtună. Ca întotdeauna, revista bine redactată și îngrijit scrisă. Merită să fie cunoscută de toți cei ce se ocupă serios de publicațiile bune, spre a i se deschide drum larg printre intelectuali.

Poporul Românesc. Foaițe pentru folosința muncitorilor dela sate și orașe. Anul VI, No. 4 din 16 Februarie 1937. Redacția: Gara Chitila-Ilfov.

Nu știu cum să expun în cit mai puține cuvinte importanța acestei valoroase reviste. O revistă pentru muncitori, cit și pentru toată lumea, scrisă cit se poate de îngrijit. Dintre colaboratori nu lipsesc: cunoscutul scriitor Simion Mehedinți, talentatul minutor al condeiului Al. Lascarov-Moldovanu, prof. univ. dr. I. Ghiorghiu, I. Gr. Oprișan, Lelița Catrina, etc. Sfaturi din toate ramurile de viață socială se găsesc în această prețioasă revistă.

Plaiuri Huniedarene. Revista Asociației Corpului Didactic Primar din jud. Hunedoara. Organ de cultură profesională și generală. Anul VII, No. 71, Ianuarie 1937.

Iată încă unul dintre organele învățătorești de seamă ce apare în Petroșani. In numărul de față remarcăm două articole de valoare: „Viitorul învățătorei române” de Al. David și „Orientarea profesională a tineretului” de Mihai Butoi. In general, revista e scrisă îngrijit și bine condusă.

Școala Mehedințului. Revistă didactică și literară. Anul VII, No. 5-6, Ianuarie-Februarie 1937. Director: C. Pajură.

Am mai scris despre revista d-lui Pajură. Cu acest prilej nu putem spune decât tot vorbe bune, ca și altădată. In numărul de față, preocupări de seamă semneate de: I. V. Boceanu, S. Strugariu, Constant Răutu, Mihail Bănescu, C. Pajură.

Școala Prahovei. Revista Asociației Învățătorilor din jud. Prahova. Anul VI-VII, No. 10-1, Decembrie-Ianuarie 1937.

In cele 100 de pagini ale acestui număr din revista colegilor Prahoveni se găsesc multe lucruri de valoare pentru educație, pedagogie, literatură, cultură generală, etc.

Duh Nou. Revista Asociației Învățătorilor din jud. Tutova. Anul II, No. 1, Ianuarie 1937.

In acest număr semnează: C. Antonovici, C. Th. Moroșanu,

Const. A. Popa, V. Pânzaru, I. D. Vânoaga, P. Angheluță. Remarcăm articolul d-lui Antonovici, „Pregătirea învățătorului”.

Învățătorul. Revista Asociației Învățătorilor din Vâlcea. Anul X, No. 2. Februarie 1937.

Numărul acesta al colegilor dela Vâlcea cuprinde o mulțime de preocupări în legătură cu învățătorul, educația, învățămîntul, etc. Cuprinsul interesează atît prin documentarea articolelor cit și prin valoarea actuală a lor.

Gazeta școlii. Revista Asociației Învățătorilor din jud. Dolj. Anul XIX No. 1-2. Ianuarie, Febr. 1937. Semnează: Fl. Dumitrescu, I. Popescu-Teiușan, D. V. Toni, Alex. Voican, Vejoiu, C. Rădulescu-Motru, Mihail Lungianu. Interesează articolul d-lui Popescu-Teiușan „Copilul la intrarea în școala primară”.

Revista bine redactată și îngrijit scrisă. Cu prilejul pășirii în anul al XIX, urăm încă mulți ani spre a putea contribui, mai departe, la progresul învățătorului și școlii.

Dobrogea de Sud — Anul I, № 1 Februarie 1937. Director: Radu Rucăreanu.

A apărut primul număr al revistei „Dobrogea de Sud” cu un cuprins destul de interesant. Articole de studiu semneate de: S. Mehedinți, R. Rucăreanu, Dan Valentin. Revista e redactată foarte bine.

Ne bucură nespuse de mult apariția acestei reviste serioase și-i urăm viața lungă pentru a îndeplini programul cu care a pornit la lucru.

Căminul școlii — Organul Asociației Învățătorilor din jud. Covurlui. Anul VI № 5 6, Ianuarie-Februarie 1937.

In acest număr semnează: Iordan Stoica, V. I. Arion, T. Maxim, N. Stănescu, C. Hogăș, M. Gherguță, V. Băncilă, P. Solomon, I. Bogatu. Bine condusă și îngrijit redactată, revista „Căminul școlii” este un prețios organ de publicitate.

I. Lupu-Răjlețu

—OXXO—

ADUNAREA EXTRAORDINARĂ pentru construcția Casei Învățătorilor

La adunarea extraordinară a inv., ținută în localul școlii primare No. 3 Bazargic sub conducerea biroului alcătuit din Eug. Raducu, președinte, I. Lupu și Caldărușă scrutatori, I. Paunescu secretar, s'a desbatut chestiunea: „Modalitatea de construcție a Casei noastre”, singură înscrisă pe ordinea de zi a acestei convocări.

Desbaterile au început prin expunerea d-lui Eug. Raducu care se rezumă:

Este în discuție cea mai însemnată chestiune din viața corpului învățătorec din Caliacra: „Clădirea Casei noastre”.

Azi ca și ieri se duce lupta pentru anihilarea acțiunii sociale a învățătorului. Inlăturarea art. 11 din legea aditivă este o victorie învățătorească. In vremea aceasta turbure, învățătorii sălășluiesc pe rezultatele înaintășilor. Noi, cei de azi ce facem? Ce moștenire lasăm? Care l patrimoniu ce transmitem urmașilor? Ce facem când alții ne acuză de incapacitate?

O singură salvare: solidarizare în gând și faptă. Să lasă dela munca de clasă tot plusul de energie pentru ca să construim spiritualității ce am dezvoltat un altar de manifestare așa cum a făcut credința creștină. Să construim casa noastră.

In 56 de județe s'au început asemenea construcții. In 12 capitale s'au terminat, în câteva sunt aproape gata. In București se începe construirea marelui edificiu al învățătorimii din întreaga țară. S'o construim și noi pe a noastră.

Modalitatea

Salarul este mizerabil. Am făcut ca sporul eteroglot să se plătească măcar ca în vechea lege; s'a chemat la catedră, tineretul învățătorec care șoma de mulți ani; ș'au plătit gradele; s'au plătit gradele; s'au plătit restanțele de salar și vi s'au înmănat titlurile

la împrumutul de înzestrare. S'a făcut totul și înainte tuturor pentru ameliorarea vieții învățătorului din Caliacra.

Să dea fiecare învățător câte 100 lei lunar pe timp de 5 ani: 600 inv. a 100 lei = 60.000 lei lunar 60.000 în 60 luni = 3.600.000 lei Și cu 800.000 care-i avem în mână se fac tocmai 4.400.000 lei

Avem bani, avem și loc

Am încheiat cu Primăria Bazargic contractul că ne dă în plină proprietate terenul din centrul orașul pe care l-am împrejmuit. E de-o valoare neprețuită.

Nu va îngrijorați de cele 3 ochuri ce s'au rezervat Primăriei spre folosință. Viitorul va arăta câtă înțelepciune a avut generația aceasta de învățători.

Alte păreri și propuneri

1. Proprietatea terenului nu-i asigurată deajuns.
2. Să se construiască casa la mare sau la munte.
3. Să se construiască ceva mititel.
4. Să se apeleze la ajutoare din afară.
5. Să se construiască fără ca să cheltuim.
6. Să se contribue în raport cu salarul.
7. Să se construiască fără ca să dam ceva.
8. Etc., etc., etc...

Lămuririle

Avem actul de donație, deci deplina proprietate.

Suntem un corp de învățători sănatoși și nu bolnavi; ne facem casa de activitate și nu paturi de boala.

Ne construim casă corespunzătoare menirii noastre și planului de edilitate comunală.

Cine vrea să aibă fără sacrificii este lipsit de spiritul colegial care animează corpul învățătorec.

(urmare în pag. 4-a)

Contribuție egală fiindcă e redusă la ultima expresie posibilă. Proportionalitatea se poate pune numai în raport cu folosul ce se trage din acest cămin. Tinerii vor beneficia mai lungă vreme de veniturile acestei case.

Apoi și ei în timp vor ajunge la salarii mari.

Un glas recules

După cea mai amplă discuție ce s'a făcut vreodată cu privire la o singură chestiune, un glas colegial se ridică spre mulțumirea tuturor: „Am fost ecoul câtorva colegi și a fost părerea mea deosebită ca să se facă la mare sau la munte, Casa noastră; dar înțelegând dorința tuturor și convins de necesitatea casei în Bazargic, mă unesc la părerea generală pentru construcția casei la Bazargic.

Concluzie în unanimitate

Fiecare va subscrie printr-o declarație semnată propriu.

Desemnarea comit. de construcție

Președ. Asoc. d-l E. Raducu și consiliul asociației pe lângă care adunarea desemnează următorul Comitet de construcție: I. Nedelcu, A. Constantinescu, Em. Papazisu, I. Maican, Pr. Zăinescu, I. Mitulescu, St. Ghezarie, I. Alexandrescu, M. Buzatu, Vasile Șecher.

Va întreprinde construcția casei în. în orașul Bazargic.

—0000—

Cronica externă

Mica înțelegere demonstrează în timp o solidaritate cât mai desăvârșită între țările ce o compun. La Praga, vizita primului ministru al României, d-l G. Tatarăscu, n'a fost numai o manifestație de solidaritate și înțelegere ci o acțiune economică isvorită dintr'un pact de alianță a căror roade se vor arăta la nevoie. La Belgrad cei 3 miniștri de externe — al Serbiei, României și Cehoslovaciei — au studiat măsurile alianțelor în cadrul unor înțelegeri survenite în timpul din urmă și cu alte state din afara Micii înțelegeri. Comunicatele publicate învederează că cercul amicțiilor pentru pace se lărgeste în jurul înțelegerilor noastre.

Serbia a încheiat pacte cu Bulgaria și Italia dând prilej criticilor să comenteze slăbirea alianțelor din Mica înțelegere. Consiliul celor 3 miniștri a învederat că nimic și nimeni pe lume nu poate sdruncina solidaritatea celor 3 țări, al căror trecut și viitor se leagă de aceleași interese și pericole.

* * *

Razboiul din Spania continuă. Progresele realizate și de Naționaliști și de Republicani aproape nu contează. Oboseala ambelor părți cauzează lipsa de efect a ucigătorului războiu. Se pare că și țările interesate în acest războiu voesc să-și asigure prin diplomație anumite avantaje și siguranțe, depe urma acestui măcel. Deaceia la loc de a se mai organiza expediții de armate în Spania se tratează diplomatic între Marile Puteri. Razboiul se debilitază în timp ce diplomația capătă vigoare.

—0000—

Cronica internă

Doă evenimente preocupă viața publică a României în ultimul timp: Remanierea guvernului și congresul N.-țărănesc.

Știriile din urmă anunță amânarea remanierii pe considerațiuni de a se ajunge la o unitate de vederi între șeful guvernului și șeful partidului N. Liberal.

Congresul N.-țărănesc a început prin ședințele comitetului și delegației permanente. Din desfășurare se desprinde că d-l I. Mihalache, șeful partidului, a demisionat irevocabil dela președinția partidului și că se direcționează și partidul și opinia publică spre șefia d-lui Iuliu Maniu. Toate acestea înseamnă că partidul N.-țărănesc a înregistrat decepții în așteptările sale de a se fi impus pentru succesiunea la putere.

Agitațiile sale de opoziție, svârcolirile interioare din organizarea sa, demarcarea într'o democrație nemăsurată, pactele fațșe sau acoperite cu grupările periculoase ordinei, au scos acest puternic partid de pe linia de putere trimițându-l într'o serie de șovăeli care l-au discreditat.

Azi se vorbește de chemarea la matcă a vechilor cadre țărăniști și denunțarea fuziunii cu partidul Național din Ardeal. Sudura dintre aceste fracțiuni n'a fost făcută — nu s'a putut face niciodată — căci Ardelenii și-au menținut conducerea lor și inițiativa acțiunilor locale în afară de directiva de partid.

De s'ar fi fracționat, ce s'ar fi făcut cei doi frați din vremuri grele Iuliu Maniu și Alexandru Vaida?

Ce s'ar fi făcut dincoace, centrul, d-lui Costăchescu-Calinescu? Ce făcea dr. N. Lupu, Gr. Iunian?

Pericolul destrămării va deschide ochii tuturor, va deschide răspunderile neînțelegerilor și va aduna poate tendințele celor ce au trăit sub un steag și acelaș program. Viitorul ne va spune.

—0000—

Dela Asociația Callacra

Adunarea g-lă ordinară va avea loc în ultima zi de școală dinspre vacanța paștelui, ca în toți anii. Se vor adresa convocări și formele convenite.

Se atrage atenția colegilor asupra demersurilor făcute de d-l D. V. Ţoni împreună cu președ. prof. secundari cu privire la ridicarea ultimei reduceri a salariilor noastre făcute în anul 1932-33. Comunicatul îl publicăm în alta parte.

Examenul de gr. II (teza) se va ține la 20 Aprilie c.

Examenul de definitivat (teza) se va ține la 24 Aprilie c.

Dela Banca Progresul

Adunarea g-lă ordinară va avea loc în penultima zi de școală dinspre vacanța paștelui.

Bilanțul și toate formele se vor trimite în timp util.

Împrumuturile nu se mai ser-

vesc decât în cazuri de mare gravitate. Banca rămâne instituția de ajutoare și înlesnire pentru interesele mari ale fiecărui învățator.

Pentru cele mici fiecare își face chivernisire proprie.

—0000—

Acțiunea profesorii și a învățătorilor

Președintele Asoc. g-le a învățătorilor împreună cu președintele profesoriilor secundari a dat următorul comunicat:

„Întru împlinirea mandatului ce ne-a fost dat de consiliile generale întrunite la un loc ale Asociațiilor ce reprezentăm, în ziua de 21 Martie a c., ne-am prezentat în audiență la d. Ministru de Finanțe M. Cancicov, susținând revendicările cuprinse în moțiunea votată și anume:

1) Intregrea coeficienților gradației conf. legi armonizării din 1927.

2) Ridicarea curbelor de reducere ale salariilor în deosebi a ultimei de 10 și 12 la sută.

3) Acelaș salariu pentru toate localitățile.

4) Alcătuirea unui proiect de armonizarea salariilor, după dezideratele Frontului unic al funcționarilor publici, care să se aplice prin eşalonări anuale, dacă bugetul n'ar permite o aplicare integrală de la început.

D. ministru de finanțe căruia i s'a înmănat și un memoriu cuprinzând cele de mai sus, ne-a declarat că problema armonizării e în studiul d-sale, și că vom fi chemați în cursul lunii Mai la o conlucrare pentru înfăptuirea ei. Deasemeni va studia cu toată grija problema suprimării ultimei curbe de reducerea salariilor, precum și celelalte revendicări.

Vom ține în curent pe colegi cu toate demersurile ce vom mai face”.

I. Nisipeanu

Președintele Asociației Generale a profesoriilor secundari

D. V. Ţoni

Președintele Asociației Generale a învățătorilor

Neobositul nostru, D. V. Ţoni, expresie demnă a învățătorimii române, nu scapă niciun prilej, nu se oprește nicio clipă ca să înfățișeze și să demonstreze drepturile noastre și-ale școlii românești.

Dela „Asociația Generală”

Congresul pedagogic. În vederea congresului pedagogic care se va ține în zilele de 6, 7 și 8 Maiu a. c. în București, Asociația Generală cere a se trimite ca participanți, 2 sau 3 învățători din fiecare județ, dintre acei care s'au remarcat în chip deosebit pe terenul gândirii și activității pedagogice.

Congresul general și adunarea generală pentru 1937. Comitetul Central al Asociației Generale a hotărât în ședința dela 17 Ianuarie a. c. ținerea Congresului general și adunării generale, ale Asociației din acest an, în zilele de 5, 6 și 7 Septembrie la Oradia Mare.

Subiectele propuse pentru discuție în acel congres sunt următoarele:

a) Cum trebuie înțelese și după ce norme să se facă definitivarea și înaintarea învățătorilor.

b) Situația morală și materială a școlii primare și învățătorilor săi.

Aceste subiecte vor fi discutate de Asociațiile județene cu prilejul adunărilor generale ordinare.

Dezideratele formulate de adunările generale ale Asociațiilor județene vor fi trimise Asociației Generale, în două exemplare, separat de procesul verbal al Adunărilor generale.

Comitetul Central în ședința dela 17 Ianuarie a. c., a hotărât ca toate Asociațiile județene să fie inspectate de către delegați ai Comitetului Central, în cursul lunilor Martie și Aprilie a. c. Cu acest prilej se va face și verificarea gestiunilor Asociațiilor județene dela 1929 și pînă în prezent.

Asociația județului Callacra va fi inspectată de către d-l Carp Sandu.

* * *

În privința reținerilor prin ștatele de salarii a cotizației abonaților, etc., convenite Asociațiilor ori reținerilor pentru băncile învățătorești, d-l Ministru d-r C. Angelescu a dat ordin ca ele să se facă, ca și în trecut, adică pe baza borderourilor trimise de Asociații și Bănci, Revizoratelor școlare respective și nu pe bază de declarațiuni personale, cum se comunicase printr'un ordin anterior.

* * *

Colegii care au nevoie de băi la mare sunt înștiințați să adreseze prin Asociația județeană cereri Asociației Generale, pentru obținerea de paturi la Sanatoriile dela Budachi (jud. Cetatea Albă) și Carmen Sylva (Constanța) pentru lunile Iulie și August a. c.

Cererile vor fi înaintate cel mai tirziu pînă la 1 Maiu a. c. iar repartiția camerelor se va face de conducerea centrală și aprobarea se va comunica pînă la 15 Maiu a. c.

* * *

Asociația generală cere a i se trimite cât mai neîntirziat cotizațiile restante din anii precedenți precum și pe anul în curs (bineînțeles pentru Asociațiile județene care nu sunt la curent); precum și abonamentul la revista „Școala și viața”, pe trecut și pentru anul în curs, a cărei apariție e stinjenită din cauză că nu e deajuns susținută de membrii Asociației care au obligația statutară de a plăti abonamentul.

Deasemenea, cere să se facă la timp reținerile pentru Casa Învățătorilor din România ce se va construi în capitală și a cărei temelie se va pune în curind.

* * *

Asociația urmînd să tipărească cărți de membru, pentru membrii ei, cere a se comunica de către Asociațiile județene numărul membrilor pentru a ști ce număr de cărți de membru să expedieze. Prețul unei cărți de membru nu va trece de 20 lei.

* * *

Avînd în vedere propunerile făcute de membrii Asociației, ca numai cei interesați să suporte taxele necesitate de Serviciul de Contecios, se aduce la cunoștință că orice cereri ce se înaintează Asociației Generale pentru intervenție și rezolvarea lor la Minister, Casa școlilor, Casa Corpului Didactic, ori alte autorități, să fie însoțite de mărci poștale în valoare de lei 20, în acest fel acoperindu-se cheltuielile necesitate de corespondență și transportul personalului nostru pe la diferite autorități.

Citiți și răspândiți ZIARUL
„SEMĂNĂTORUL”